

In WO-I werd mijn vader als knaap gewond door een mitrailleur vanuit een Franse tweedekker, maar een Duitse dokter-officier belette dat zijn arm geamputeerd werd door de dorpsdokter. Mede daardoor dat hij, zelfs kort na WO-II, zoals zoveel Belgen, Moezel en Rijn als favoriete vakantiebestemmingen verkoos, zoals zovelen hij met een VW-Kever reed en als aannemer zijn machines het DIN-Prädikat van het Wirtschaftswunder moesten dragen. Misschien verklaart zijn redding ook zijn lang verzwegen tussenoorlogse sympathieën voor het Vlaams nationalisme en werd ik genoemd naar Joris van Severen (die later een Belgicist werd)? In ieder geval deel ik de hunker naar Vlaamse authenticiteit.

Alhoewel mijn vader industrieel was dweept hij met het socialisme dat welvaart bracht voor iedereen terwijl de pastoor een boer uit zijn hoeve liet ontzetten of een arbeider liet ontslaan omdat zij de mis niet hadden bijgewoond. Wanneer mijn vader met zijn oor aan de radio op de korte golf naar een Nederlandstalige Sovjet propagandazender luisterde, had ik de indruk dat hij zelfs Stalin bewonderde. Hij apprecieerde ook de gewiekste Joden omdat ze appelsienen konden kweken in hun beloofde woestijnland. Waarmee ik wil aangeven dat consequent levensinzicht een dilemma is.

Taal - Die Vlaamsgezinde toets zit ook in mijn liefde voor taal. Moedertaal is ieders tweede vruchtwater zodat ook het dialect absoluut moet gehandhaafd blijven. Het is niet voor niets dat wij West-Vlamingen met ons wijd palet van klankkleur makkelijker talen spreken. Nu dringen ouders hun kinderen een soort computer-Nederlands op die ze zelf niet beheersen. Bovendien slaat decadentie alom toe en wordt alles plat 'gecocacoloniseerd'. Een minister van 'Harte-stikke-leuk' ontbreekt er nog aan terwijl het onderwijs een seutachtige bedoening wordt omdat het geschoeid is op inteelt gezien pas afgestudeerde leraars meteen les mogen geven. Bij de jeugd is feesten het hoogste goed. Arbeid wordt niet meer gepromoot als hype.

Landbouw - Grootvader Henri Verhoest, van moeders kant, was smid, van vader op zoon. Heerlijk die stank wanneer de rood gloeiende hoefijzers genageld werden op de bijgekapte hoornachtige hoeven. En boeren die 's winters rond het knetterend smisvuur stoeften met de kalvingen en riant opbrengsten om hun dochters interessant uit te huwelijken. Als snotneus, tot laat in het schemerdonker, wiegend op de dampende brede rug van het ploegend paard mogen zitten. Op latere leeftijd was het als jobstudent vlas slijten in het verre Wallonië waar de Ardennen afwateren in de Rijnvallei. Eenzaam op een puffende vlas-rooimachine, in de blakerende zon op eindeloze glooiende landerijen bezijds donkere beangstigende naaldwouden, wat was ik blij toen de boerin opdaagde met een fles limonade. Vlas bracht mij bij Streuvels en bij de liefde voor taal dankzij zijn gelaagde vertelcadans. Leien Scheldebekken, tot in Doornik, zijn met hun vlas-dynamiek dan ook mijn emotionele veroveraars.

God - God schiep de aarde! Tot ik iets anders las, over de 'oerknal' en dat er leven op aarde kwam via een toevallige meteorinslag. En vervolgens Darwins evolutietheorie. Toch vind ik het goed dat men het onbenoembare 'God' noemt, een prachtig 'verzinsel', een katalysator voor zingeving die op zich ook slechts troost is. Zolang ze maar geen voortplanting prediken. Wanneer ik moet bidden tot God als zijnde voor vrede, naastenliefde, voor goeie manieren, ... kortom vervat in de 10 geboden, dan is dit nog altijd beter dan mij te laten overtuigen om te helpen oorlogen in Oekraïne.

Oekraïne 2022 versus Moeskroen - De oostelijke staten van Oekraïne worden nu (sept. 2022) met een groot defilé op het Moscowse Rode Plein ingelijfd bij Rusland. Schande!? Een oorlog waard? Althans voor cowboy-Amerika die Oekraïense jongens het vuile werk laat opknappen en van ieder Europees land 2% van het bruto nationaal product eist om Amerikaanse wapens te verkopen. Gegarandeerd, wie zal het zeggen, belt de Amerikaanse president Biden af en toe naar Poetin om die oorlog in Oekraïne nog wat te laten sluimeren, want beiden hebben er baat bij dat de olie- en gasprijzen de pan uit swingen. Intussen vindt iedereen het een schandvlek op de democratie en vrijheid dat Oekraïne, zijnde de graanschuur van Europa, ook territorium en vooral eigenheid verliest. ... Indien het dan toch over democratie gaat en soevereiniteit, waarom worden er dan geen wapens geleverd aan Palestina dat bezet wordt door de Joden?

Blijkbaar is het collectief geheugenverlies compleet omtrent het feit dat amper één generatie geleden met één pennentrek een ferm stuk van Vlaanderen verfranst werd, van Ronse tot ver over Moeskroen tot in Meseen moest men een andere taal spreken! Weliswaar met een schaamlapje van taalfaciliteiten, maar voor een simpel autoaccident moet men naar Tournai of Mons met een dure advocaat-tolk onder arm, idem ditto voor een bouwvergunning enz.. Van dag op dag werden de straatnaamplaatjes verfranst. Er was geen openbare boekverbranding, maar boeken over Jan Breydel en Pieter de Coninck zijn daar al lang uit de bibliotheken gehaald, opzettelijk! Senioren uit Moeskroen vragen zich af waarom al die heisa en absurd oorlogsgeweld omtrent Donetsk en Loehansk terwijl met de overheveling van een heuse strook van Vlaanderen naar Wallonië hoogstens een paar vlaggenzwaaiers demonstreerden op de markt van Moeskroen en Komen. Uiteraard vallen regimes van Wallonië en Rusland niet te vergelijken, maar die economische kolonialisatie mag Vlaanderen wel ophoesten met transfers. Ook de Oostkantons zijn Wallonië! Zelfs Brussel is verfranst. Minder opvallend is de omgekeerde beweging, zijnde de kolonialisatie van Wallonië door Vlaanderen. Sinds de oorlog worden de grootse Waalse boerderijen bedricht door Vlamingen en hun dynamische vlassers. En alle Waalse industriezones zijn uit hun voegen gebarsten dankzij Vlamingen, niet via annexatie door een politieke pennentrek maar door er ferm te investeren ... van transfers gesproken!

‘Walen luierikken’? Inderdaad is hun attitude anders. Maar zij hebben toch ook afgedaald in de mijnschachten? En al die kasseien die moesten gehouwen worden? En wie werkte in die zware vuile metallurgie? Echter vloaide het geld rijkelijk naar de Brusselse bourgeoisie die verzuimde om te investeren. Er ontstond socialisme waarvan de slinger te ver doorsloeg naar de andere kant en nu verkwanseld en geconfisqueerd wordt door beroepspolitici met duur betaalde zelfgecreëerde mandaten.

Besluit: ik hou enorm van Wallonië (omgeving Tounai en de Ardennen) en heb er mijn hart verloren. Waar onkruid nog getolereerd wordt terwijl Vlamingen hun gazon dweilen, weidsheid met verzichten en mensen met politesse, ‘Bonjour Madame, bonjour Monsieur, ...’.

Oekene, het ‘Latem van Roeselare’ dankzij het schattig Sint-Martinuskerkje -

Ontwijde kerken worden ‘huizen van commerce’ en ‘leukdoenerij’. Nochtans is de evangelische boodschap actueler dan ooit, zeker nu in de bange dagen van onze platte wedijvermaatschappij die resulteert in 'op is op'. Maar de onfeilbare Pauzen hebben verzuimd om het evangelie boeiend te actualiseren. Meteen is er ook geen plaats meer voor de artistieke invulling van het woord en de muziek die harmonieus één was met de kerk,

zowel met de architectuur als met de rituelen en de boodschap. Met vrienden van cultuurwerking 'Oekene Inviteert/OekeneNV' gaan wij op een eigen manier de dialoog aan met het 'cultureel religieuze erfgoed'. Wij inviteren dichters, topmusici en kunstenaars allerhande in het pittoreske Sint-Martinuskerkje om zo een tip op te lichten van de sluier die gespreid ligt over dat stuk 'cultureel erfgoed', dat in elk kerkgebouw bewaard wordt, maar waarvan de moderne mens elke draagwijdte lijkt te zijn ontgaan.

Oekene moest een muziek-mekka worden met kunst in het kielzog dat zich zelfs zou afstralen op de bouwtrant.

Is Oekene intussen het Latem van Roeselare? Allesbehalve! Zoals wit schoeisel nu ook modetrend is, dat belet om geaard te worden met 'aarde', worden er in Oekene nu ook uniforme wit gekalkte 3D-dozen gebouwd die de architect niet schetste maar de computer gulpte.

Tekenen - van kleins af portretteerde ik minutieus nonkels en tantes op de achterkant van luciferdoosjes. Noem het aanleg. In een reeks vereeuwigde ik bekende stadsgenoten. Nooit naar foto maar naar levend model, liefst direct uitdagend met onuitwisbare pen. Vrienden overtuigden mij om academie te volgen. Ik dweepte er met Rembrandt en Anton van Dyck en ging er als metier-beoefenaar in de clinch met de 'abstracten'. Tot ik door had wat Kunst echt is en ik van dan af telkens met een maagdelijk wit blad de oorlog aanging met mezelf.

Ecologie - Een losgeslagen tanker zonder stuurman. Beangstigend hoe een veelvoud van vliegtuigen tegen de blauwe hemel kerosine-strepen trekken om een wereldhalfrond verder strandzetels te bemachtigen, nihilisme troef! Zolders en garages puilen uit van overtolligheden. En maar verder ijveren voor jobs om nog meer wegwerptuig te produceren. We zitten tussen de kaken van een economisch systeem. Democratie biedt geen oplossing omdat deze die willen her verkozen worden geen onpopulaire maatregelen mogen nemen die nochtans noodzakelijk zijn. Oplossing: geboortestop en spirituele invulling vooral om te kunnen omgaan met de schaamte en de dood.

Maar er is hoop, ... in dit tranendal gaan we voorlopig nog even door, op het lichtend pad, het verkeerde spoor... Het einde der tijden betekent niet dat de aarde ontploft en in een zwart gat verdwijnt, maar dat een lange periode wordt afgesloten en dat op een 'hoger niveau' aan een volgende periode wordt begonnen. De pest is alleen dat deze transformatie, zoals zo vaak bij een grote vooruitgang, wordt voorafgegaan door een berg ellende. Het is als de noodzakelijke worsteling van de rups die vlinder wordt. De mensheid zal dus uitsterven, waarna het op een 'hoger niveau' weer verder zal gaan. Tot zover een Maya-interpretatie.

Noorse vorsers boorden en vonden onlangs onder ijs- en rotsmassa's minuscule levensvormen. Dus nog enkele honderden miljarden jaren geduld, alles komt goed ...

Uiteraard zijn er ook technische oplossingen, zij het tijdelijk want het milieu schift onherroepelijk als mayonaise. Rapper dan dat er maatschappelijke draagkracht komt om anders te gaan leven. Ik was begin de jaren 80 de eerste die met een elektrische wagen reed, in de overtuiging dat daar de toekomst lag. Echter bieden elektrische bolides geen soelaas voor het fileleed, bovendien vergoelijken ze kerncentrales en er ontstaan nu reeds handelsoorlogen omwille van de zeldzame batterijgrondstoffen.

Corona: straks met 10 miljard! Wij zijn het virus!

Vraagafhankelijk vervoer De LINK - In plaats van elektrische voertuigen moeten wij meer inzetten op gemeenschappelijk vervoer. Echter rijdt het openbaar vervoer van A naar B terwijl men in A niet kan geraken en in B niet hoeft te zijn. M.a.w. is de opstaphalte te ver en is de afstaphalte de eindbestemming niet. Bovendien is de frequentie en de fijnmazigheid ondermaats, de bus rijdt als het niet hoeft of komt niet als het moet. Zo kwam ik op het idee van lokaal collectief huis-aan-huis vervoer op afroep: De LINK, als voor- en natransport ge-LINKt met de Lijn en de trein, ook als volwaardige lokale vervoerdienst, als 'KLUSbus' (boodschappendienst), als collectieve BOB, als een vorm van toezicht en sociaal aanspreekpunt. Intussen ontsluit De LINK zuidelijk Roeselare en vervoert er mensen in een straal van 10,-km. Het was een parcours met veel obstakels, via het indienen van een burgervoorstel in de Roeselaarse gemeenteraad, maar De LINK is intussen wel uitgegroeid tot een begrip. Het blijft de bedoeling om De LINK overal in te zetten”.

Wir schaffen das nicht! - Te veel koeien op dezelfde weide leidt tot overbegrazing. Sowieso moeten wij zelf aan geboortebeperving en betonstop doen. Echter wanneer hier nog es massaal veel mensen van andere contreien bijkomen wordt het ecologisch dramatisch. O.a. wordt open ruimte en levensnoodzakelijke landbouwgrond ingenomen. Daarenboven is hen lokken om hen te doen ontheemden 'mentale moord'. Daarom ben ik voorstander van het opleiden van mensen, daar ter plekke, hen tevens waarschuwen voor de fouten die wij begaan en er stabiele regimes oprichten zodat ze niet naar hier hoeven te komen. Een billijke prijs voor hun grondstoffen en arbeid ware evident. Echte vluchtelingen kunnen hier tijdelijk een royaal belegde boterham krijgen, maar eens zij hier geld verdienen betalen zij best een supplementaire achterstallige retributie als ticket om hier in dit 'pretpark' te mogen vertoeven die onze generaties hebben opgehoest. Zo vermijden wij hier burgerfricties. Dolende transmigranten die dromen van Engeland moeten wij een gratis overzetticket cadeau doen. Alles blijft utopie zolang godsdiensten zieltjes-verwekking prediken.

Mijn credo: Gorki is tijdloos! ... in dit tranendal, voorlopig gaan we nog even door, op het lichtend pad, het verkeerde spoor ... in het tegenlicht van de Apocalyps, dat men lacht en dat men danst!